

EEC NYTT

Willy Brandt.

EEC-hær „absolutt mulig” i 80-årene

En EEC-hær «er absolutt mulig» i 1980-årene, uttalte den vesttyske statsminister Willy Brandt i tysk fjernsyn nylig. På en pressekonferanse i Bonn tirsdag utdypet Brandt sine uttalelser som har vakt voldsom røre, spesielt i Danmark der de nå dominerer EEC-debatten. På pressekonferansen erklærte Brandt at det ikke er noen idiotsikker grense mellom utenrikspolitikk, økonomi og forsvar.

— Det er en overdrivelse å si at Danmark og Norge ikke vil tale om forsvarsspørsmål under noen omstendigheter, sa Brandt, ifølge nyhetsbyrået Reuter. Begge land er parat til å snakke om utenrikspolitikk og det er ingen idiotsikker grense mellom utenriks-

politikk og økonomi, enn si forsvar, sa Brandt.

— I det europeiske økonomiske fellesskap vil det, etterhvert som det politiske samarbeid utvikler seg, være logisk at disse stater også utvikler en forsvarspolitikk, sa han.

Brandt ble også minnet om sin uttalelse på TV om at Vest-Europa måtte sette mere inn på forsvar i fremtiden. På spørsmål om dette innebar en atomopprustning, svarte den vest-tyske statsministeren:

— For øyeblikket setter Europa sin lit til Amerika og dets kjernevåpenpotensial. Det er klart at det, etterhånden som begivenhetene utvikler seg, vil oppstå et spørsmål om hvilken supplerende rolle den europeiske atomkomponent vil spille, sa Brandt.

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC
Nr. 3 Februar 1972 — Opplag 500.000

Utenlandske storkonserner påvirker EEC-debatten

„Phillipsgruppen investerer ikke hvis vi står utenfor”

For mange måneder siden forutsa Folkebevegelsen at økonomiske trusler ville bli brukt av EEC-tilhengere når avgjørelsens time nærmet seg. Det har sannelig slått til. Vi opplever nå et bombardement av erklæringer fra «ledende industrihold» og Landsorganisasjonens formann, Tor Aspengren, har også glidd smilidig inn i denne propanganda-offensiven som tydeligvis er sentralt regissert. Det går snøtt en dag uten at en bekymret industrimann hever en advarende pekefinger i avisene og i fjernsynet og dommer oss alle nord og ned hvis «vi setter oss selv utenfor», som det heter. Arbeiderpartiets gamle slagord «Tryggere i fellesskapet» er blitt næringslivets parole.

Også utenlandske storkonserner har nå så smått latt sin røst høre i kampen om den norske folkesjelen. Hittil ikke åpent og offentlig, men like virkningsfull kanskje. I en lederartikkel i Venstre-avisen Fædrelandsvennen i Kristiansand kan vi lese: «Ikke olje på Lista uten medlemskap». Artikkelen forteller at det ikke vil bli noen petrokjemisk industri på Sørlandet hvis vi sier nei til EEC. «Det er nemlig klart at Phillipsgruppen ikke er interessert i å bygge opp en petrokjemisk industri i Norge dersom vi velger å stå utenfor EF. Gruppen som er avhengig av salg av sine produkter på det europeiske marked, satser ikke sine midler i et land som

legger tollhindringer i veien for sin eksportindustri. Utviklingen innen oljesektoren er derfor et tungtveiende argument til fordel for norsk medlemskap i EF. Vi må etterhvert lære oss å fatte realitetenes tale», heter det i lederen som konkluderer slik: «Det bør også lære oss litt om hvorledes vi skal votere når turen kommer til oss og temaet er for eller mot norsk medlemskap i et utvidet EF.»

STORTINGSMANN — MELLOMMANN

Avisen bygger på uttalelser fra stortingsmann Øyvind Bjorvatn som er formann i regionalplankomiteen for Sørlandet, den såkalte Sørlands-komiteen. Bjorvatn har i en artikkel i den samme avis

hevdet at EEC-medlemskap var avgjørende for oljeselskapenes planer i Norge. For det er ikke bare Phillipsgruppen som skal ha inntatt denne holdning, også andre selskaper som er interessert i olje utenfor norskekysten skal være av samme mening, får vi opplyst. Saken ble også drøftet på et møte i Sørlands-komiteen, der også representanter for firmaet Norconsult som arbeider for Sørlands-komiteen, skal ha henvist til oljeselskapenes holdning.

FOR GROVT, SIER INDUSTRIKOMITEENS FORMANN

— Dette er virkelig for grovt, sier formannen i Stortingets industrikomite, Teddy Dyring. — Vi har fått en rekke uttalelser fra norske industrile-

EF — Den svarte flekken på kartet

dere i det siste, uttalelser som grenser til truende påvirkning av velgere, men hvis utenlandske storkonserner blander seg inn i norsk innenrikspolitikk, da er grensen overskredet. Jeg er meget interessert i denne saken og akter å få bragt klarhet i hva som skjer. I denne forbindelse er det en annen ting som også interesserer meg: hvem i all verden har sagt at Phillipsgruppen er aktuell som industribygger på Sørlandet? Det er helt på det uvisse om det skal bygges noen petrokjemisk industri i dette området og fremfor alt hvem som skal stå for utbyggingen, sier Dyring. Ikke i noe tilfelle kan vi tolerere at utenlandske kapitalinteresser forsøker å påvirke oss i beslutningsprosessen omkring EEC. Vi skal ikke ha Midt-Østen-tilstander her i Norge, sier Teddy Dyring.

Etter vår mening er det nå på høy tid at ansvarlige politikere, uansett holdning til EEC, forteller «ledende industrikretser», både innenland-

ske og utenlandske, at det er på tide å stoppe den bølgen av skremelsagitasjon som de har satt i gang.

KJELL BONDEVIK:

Forhandlings- RESULTATET ikke godt nok

Forhandlingsresultatet som Norge oppnådde i Bryssel ligger under det jeg hadde ventet. Regjeringen måtte fire mye i siste omgang, og resultatet kan ikke fra mitt standpunkt kalles tilfredsstillende. A tale om vannrette skott i fiskeriløsningen kan bare den gjøre som aldri har satt sin fot i en båt, sa Kjell Bondevik i sin festtale under Vaksdal Kristelig Folkepartis 25-års fest i Vaksdal sist helg, ifølge «Dagen».

Flertall mot EEC i Danmark Hvis Norge ikke blir medlem

Motstanden mot EEC-medlemskap er økende i Danmark. Ifølge den fjerde meningsmåling, offentliggjort i Berlingske Tidende, var i januar 38% for, 35% mot og 27% hadde ikke tatt stilling. Den forrige gallup viste 37% for, 31% mot og 32% vet ikke. Det ser altså ut til at tvilerne etter hvert går til motstanderne.

Det ble også stilt spørsmål om standpunkt til EEC-med-

lemskap dersom Norge ikke blir medlem.

40% var da mot dansk medlemskap, 33% for og 27% visste ikke.

Dette understreker viktigheten av at den norske folkeavstemningen kommer foran den danske. Norge kan avgjøre Danmarks skjebne og den danske avstemningen er bindende.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomite: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,

Ove Larsen og Ivar Sekne

Et fritt valg

Det er nå bred enighet om at vi skal ha en rådgivende folkeavstemning om EEC-saken. Det må man hilse med glede, for det har ikke alltid vært slik. Høyre ønsket opprinnelig ingen folkeavstemning, partiet ville at Stortinget suverent skulle ta avgjørelsen. Det var først da man oppdaget at det ville bli tilstrekkelig motstand i Stortinget til å hindre norsk medlemskap at også Høyre helhjertet gikk inn for å høre folkets råd.

Skal folkeavstemningen ha noen verdi og bli et reelt råd til Stortinget, må det imidlertid bli en helt fri avstemning. Hver norsk kvinne og mann må vite at hun og han kan stemme etter sin overbevisning, uten pressende partiloyalitet og uten hensyn til andre og utenforliggende politiske særmål.

I den siste tiden har det fra tilhengerhold vært hevdet at regjeringen må gå av hvis den får folket mot seg ved folkeavstemningen. Det er et tydelig forsøk på press mot grupper i befolkningen som på andre områder føler en lojalitet mot sitt parti. Vi noterer oss derfor med glede hva tidligere statsminister Einar Gerhardsen har uttalt til Arbeiderpartiets hovedorgan, Arbeiderbladet, om dette spørsmål. Gerhardsen sier: «Jeg går ut fra at regjeringen ikke vil stille kabinettsspørsmål foran folkeavstemningen. EEC-motstanderne representerer jo ikke noe regjeringsalternativ.»

Vi tror dette er noe av det viktigste som er sagt i EEC-debatten i det siste, og vi håper at Bratteli vil følge Gerhardsens råd. Det må være både i tilhengers og motstandernes reelle interesse. EEC-motstanden er tverrpolitisk og har ingen andre felles politiske mål enn å hindre at Norge blir medlem av EEC. Når den saken er løst, vil motstanderne arbeide for sitt politiske syn innenfor sine respektive partier. La oss gjøre det klart en gang for alle.

Kommisjonen gir beskjed:

Ikke støtte til bedrifter i vanskeligheter

EEC-kommisjonen i Bryssel krever at den belgiske staten skal sette en stopper for all hjelp til en del industribedrifter som er i vanskeligheter. Den vil rette en skarp henvendelse til den nye regjeringen, melder Dagbladets Bonn-korrespondent, Jon-Hjalmar Smith.

Striden gjelder den belgiske lov som etter kommisjonens oppfatning ikke er i overensstemmelse med Fellesmarkedets regelverk. Prinsippet om markedsøkonomi forutsetter at bedrifter som ikke er konkurransedyktige blir utslettet. Markedsøkonomien kan ikke funksjonere normalt hvis slike bedrifter får hjelp fra staten.

I 1968 inngikk regjeringen i Belgia og den belgiske industrikredittbanken en avtale om å gi kreditter til bedrifter som var truet i sin rentabilitet, og

som ikke lenger kunne få vanlige offentlige eller private kreditter. Staten påtok seg å betale avdragene og rentene for dem som ikke klarte det selv.

Hensikten med denne ordningen var å beskytte arbeidsplasser. Kommisjonen hevder på sin side at det kan føre til en strukturell overbelastning av brasjer med tilpasningsvansker, hvis man holder liv i bedriftene på en kunstig måte. Denslags subsidier er ikke i overensstemmelse med Fellesmarkedtsavtalen.

Belgia har hatt store vansker med å skaffe seg en regjering etter siste valg, og Kommisjonen har ikke hatt noen å henvende seg til.

Den nye regjeringen, med Gaston Eyskens som statsminister, får nå beskjed av Kommisjonen om ikke å holde liv i bedrifter som ikke er konkurransedyktige.

EEC splitter Norden

I det sist utkomne nummer av Nordisk Kontakt som er et meldingsblad fra Nordisk Råd, skriver den svenske foreningen Nordens sekretær, Rune Lanestrand, en kritisk artikkel om Norden og EF. Forfatteren tar utgangspunkt i den danske markedsminister Ivar Nørgaards innlegg for EF's ministerråd i Bryssel den 9. november i fjor. Nørgaards innlegg ble ikke tatt nådig opp av ministerrådet, og på rådets vegne avga presidenten, Italias utenriksminister Aldo Moro, et svar til Nørgaard.

Rune Lanestrand mener at Moros svar i klartekst fastslår et nei til fortsatt nordisk samarbeid, nei til en selvstendig skatte-, sosial- og annen økonomisk politikk, nei til forbehold for framtidige beslutninger, nei til forbehold på grunn av sikkerhets- og forsvarspolitiske grunner og at man venter et klart ubetinget ja til EF's politiske arbeid, uansett hvilken form det vil ta.

Formannen i Norsk «Foreningen Norden», direktør i Distriktenes Utbyggingsfond Reidar Carlsen, har nå stilt seg i spissen for å danne en kampanje for norsk medlemskap i EEC!

Vår eksport og Fellesmarkedet

Av direktør Finn Lie

Finn Lie er direktør for en bedrift som eksporterer vel 90 prosent av sin produksjon til EEC-land. Likevel er han motstander av norsk medlemskap. Hans vurderinger viser at de skremmer vi opplever fra endel industriledere ikke kan være den objektive sannhet.

Fra EF-tilhengere blir det hevdet at vi nærmest går en ny fimbulvinter imøte om vi blir stående utenfor, og den alminnelige konjunkturedgang verden over — ikke minst for aluminiums vedkommende — blir utnyttet til det ytterste.

Den alminnelige leser må få det inntrykk at hele vår levestandard og vår fremtid er avhengig av vår eksport til utvidede EF, og at det i Norge ikke er annet enn eksportindustri.

Hvis vi ser litt på de tall vi har til vår rådighet, så er de også beroligende. Vår eksportindustri omfatter ca. 20 pst. av vår produksjon, men man skal der merke seg at råvarene til denne eksport kommer i stor utstrekning fra utlandet. 100 pst. av råstoffet til aluminiumproduksjonen kommer fra områder utenfor EF, bl a. Nær 100 pst. av materialene til vår skipsbygning kommer fra utlandet, og det samme gjelder tekstilindustrien og en rekke andre næringer. Vår eksport er derfor i stor utstrekning eksport av energi og bearbeiding av fremmede råvarer.

Av denne eksport går ca. en tredjedel til EF og noe av denne er igjen fri for toll i det hele tatt. I den siste ti-års periode har eksporten til EF og EFTA øket omtrent likt. Og vi skal merke oss at i dag er Sverige vår største handelspartner og har passert England.

Det er altså i realiteten bare

ca. 5 pst. av vår produksjon som berøres.

Vi skal også merke oss at det er utrykkelig slått fast fra Brussels side at tilslutning fra et eller flere tidligere EFTA-land ikke skal forandre forholdet til de tidligere partnere.

Vi må videre regne med at verden vil bestå også etter at vi ikke ble med i EF. Det er andre muligheter enn fullt medlemskap. Og vi må også regne med at EF ønsker å selge sine varer til oss og fortsatt vil kjøpe av oss. Vi er en av verdens beste kunder med liten ferdigvareproduksjon og god økonomi. Gode kunder jager man ikke bort i tider som disse. Vi har dessuten en del varer som EF er interessert i og selv har lite eller ingenting av. Magnesium og fisk bl. a.

Det blir hevdet fra EF-tilhengerne at vi kommer inn på et marked med 300 millioner kunder for norske varer. Men tollmurer faller som kjent begge veier, og det vi møter er 300 millioner mennesker som også produserer og bare venter på å selge til oss. I spørsmålet om hvem som er den sterkeste der er det grunn til å tvile på norsk industris muligheter.

Det blir også hevdet at vi som bekjemper EF er uten forståelse for «internasjonalt» samarbeid. Det er vel å snu saken litt på hodet. Selv det utvidede EF omfatter bare ca. 10 pst. av verdens befolkning.

Garantien som ble vekk

«Den norske regjering har tillit til at Fellesskapet ikke vil forsøke å påtvinge Norge en ordning som er skadelig for bosettingen. Folket beskjeftiget med fiske og aktiviteter i den forblindelse trenger imidlertid en sikkerhet for det. De har kjempet for sine nåværende rettigheter i en hard kamp gjennom år, både nasjonalt og på internasjonalt plan, og vil bare ha tillit til rettigheter som er klart definert. For å få den nødvendige støtte til medlemskap i EEC fra den norske kystbefolkning er det en vesentlig betingelse å ha en klar definisjon når det gjelder varigheten av ordningen. Hvis resultatet av forhandlingene blir forkastet av kystbefolkningen, vil det neppe bli mulig å få resultatet av forhandlingene akseptert av det norske folk ved den rådgivende folkeavstemning og av det norske parlament. Jeg har tillit til hr. formann, at De forstår den politiske betydning av resultatet av våre forhandlinger om dette spørsmål.»

Slik sluttet utenriksminister Cappelen ordlydende sin innledningstale da den norske forhandlingsdelegasjon åpnet

forhandlingene med Fellesskapets ministerråd mandag 10. januar. Noe av det er vel kjent fra pressen, men det kan være nyttig å ha Cappelens sluttappell i sin fulle ordlyd. Den kan betegnes som en avslutning på statsministerens rundreise til en rekke hovedsteder foran forhandlingsmøtet — kalt både en tiggergang og en fisketur. Det karakteristiske ved utenriksministerens sluttbemerkninger er hans vurdering: uten den klare definisjon når det gjaldt varigheten av en fiskeriordning ville neppe forhandlingsresultatet bli godtatt av det norske folk og av Stortinget. Han hadde åpenbart en riktig følelse av styrken i Folkebevegelsen mot norsk medlemskap, han fryktet nederlag ved folkeavstemningen.

Men det forslag til protokoll som de norske forhandlere samtidig la fram, ble avvist av Ministerrådet (som forøvrig for en stor del besto av ambassadører og ikke utenriksministre). Den klare definisjon — som Cappelen tryglet om — under henvisning til at uten den ville det neppe bli mulig å få godtatt en tilslutning til EEC, ville ikke Minis-

terrådet gi når det gjaldt varigheten. Forhandlingene natten 10. til 11. januar endte da også uten resultat. Forhandlingene torde ikke si ja når de ikke fikk den klare definisjon om varigheten. Bruddet — eller om en vil si det forsiktigere — avbruddet — i forhandlingene tirsdag 11. om morgenen var for så vidt en seier for Folkebevegelsen.

Nå er protokollene om Norges tilslutning underskrevet uten den klare definisjon om varigheten. Fiskeriminister Hoem gikk ut av Regjeringen nettopp på dette spørsmål. Fiskerilaget har tatt avstand fra fiskeriavtalen. Utenriksminister Cappelen har sine ord i behold: det vil neppe bli mulig å få forhandlingsresultatet, få norsk medlemskap i EEC, akseptert av det norske folk ved folkeavstemningen og av Stortinget (med det nødvendige antall stemmer). Fiskeriforhandlingene har illustrert hvordan det tas hensyn til norske ønsker når vi ennå ikke har bundet oss til medlemskap. Hvordan vil det bli når Norge er bundet på Roma-traktatens grunn til et uoppsigelig medlemskap.

Hva saken fortsatt gjelder

I den siste tid har en av Folkebevegelsens mange trykksaker vært gjenstand for adskillige angrep. Det synes som om brosjyren «Norge og EEC — hva saken gjelder» er tatt ut som et hovedobjekt i EEC-tilhengerenes kritikk av Folkebevegelsen.

Dernest bringer avisene fullstendig urik-

tige meldinger om at brosjyren er «trukket tilbake» som en slags bekræftelse for deres egen kritikks riktighet. Det er jo også en fremgangsmåte.

Brosjyren er en 4-siders punktbrosjyre som gjengir en rekke konklusjoner basert på Folkebevegelsens vurdering av hva medlemskap vil føre til. En fullstendig frem-

leggelse av alle premisser er selvfølgelig utelukket i en avisartikkel. De viktigste punkter som har vært kritisert skal dog kort kommenteres. (EEC-tilhengerenes kritikk av brosjyren har så vidt jeg har kunnet se ikke vært underbygget, men begrenset seg til rene påstander om at innholdet er feil, løgnaktig o. l.)

Av Arne Haugestad

1. «Arbeidsledighet i Europa vil via det frie arbeidsmarked forplante seg hit. Vi kan ikke begrense importen av fremmedarbeidere, men må gi dem samme vilkår som norske arbeidstakere. Disse vil konkurrere om arbeidsplassene på like vilkår med norske arbeidstakere.»

Bakgrunnen for det som er hevdet er Roma-traktatens artikkel 48 som fastlegger prinsippene om «arbeidstakernes frie bevegelighet innen EF». Bestemmelsen er satt i kraft ved diverse vedtak hvorav særlig må nevnes forordning nr. 1612/68 av 15. oktober 1968. Foruten like rett til ar-

beid innføres her like behandling ved arbeidskontorer, like lønns- og arbeidsvilkår, like sosiale og skattemessige ytelser og fordeler, like rettigheter i fagforeninger og ved representasjon i bedriftenes organer, like rettigheter til boliger, herunder lik behandling i boligkø osv.

Det er fra norsk synspunkt vesentlig i hvilken utstrekning det er mulig å opprettholde en nasjonal sysselsettingspolitikk. Behovet for en slik nasjonal politikk møter man selvfølge-

lig ikke først og fremst i de gode tider med ekspansiv økonomi og med mer eller mindre full sysselsetting i Europa. Problemene oppstår i nedgangstider med arbeidsledighet. Det er i denne situasjon man kan møte et press på det norske arbeidsmarked utenfra. Et slikt press er igjen avhengig av i hvilken utstrekning vi greier å løse våre nasjonale sysselsettingsproblemer. Enhver bedring på arbeidsmarkedet i Norge vil i en slik situasjon tiltrekke arbeidskraft utenfra. Etter de regler som er gjengitt foran vil man måtte slippe inn arbeidskraften på like vilkår i enhver henseende. Uansett hvor vellykket man på nasjonalt grunnlag kunne løse problemene, vil derfor hele tiden vanskelighetene fra de andre forplante seg til Norge. Noen nasjonal sysselsettingspolitikk for å hindre arbeidsledighet kan man derfor ikke regne med å føre dersom nedgangen kommer i Europa.

2. «Vår distrikts- og bedriftslokaliseringspolitikk må oppgis.»

Det står ikke at vi må oppgi å drive med distriktspolitikk — det er selvfølgelig vår nåværende distriktspolitikk det

siktes til. Det er klart at man også som medlem av EEC kan drive en viss distriktspolitikk, men da innenfor den ramme som er trukket opp i Roma-traktaten og senere bestemmelser. Dette innebærer f. eks. en sterk begrensning i adgangen til statlig støtte til industriell virksomhet. Dernest er landbruks- og fiskeripolitikken viktige virkemidler i distriktspolitisk sammenheng. Når det gjelder den fremtidige norske landbruks- og fiskeripolitikk innenfor EEC, vises til uttalelser fra næringsenes egne organisasjoner.

Det har, — som svar på Folkebevegelsens påstander, vært fremholdt at en felles distriktspolitikk ikke omfattes av Roma-traktaten. Dette er imidlertid av underordnet betydning så lenge de viktigste distriktspolitiske virkemidler er regulert i traktaten. Konsekvensene av denne kjensgjerning er nå også trukket av EEC. Det er nå under utvikling en felles regional- og distriktspolitikk basert på Roma-traktaten og bl. a. den felles landbruks- og fiskeripolitikk. Om ønskelig kan her gis mer detaljerte opplysninger.

3. «Fiskerigrensa på 12 mil skal vekk. Utlandinger får rett til å fiske i norsk kystfarvann, rett til å llandføre fisk, og rett til å etablere egne foredlingsanlegg.»

Landføring og etablering er det vel knapt noen som vil bestride. Videre er det på det rene at kysten skal deles allerede fra først av. For den del som i første omgang får beholde 12-milsgrensen (og det er selvfølgelig den viktigste del) skal grensen vekk i 1982 dersom de ti land ikke blir enige om noe annet.

Den omstendighet at de ti kan bli enige om at et land skal ha visse særrettigheter er jo ikke oppsiktsvekkende.

Med den reservasjon som uttrykkelig er tatt m. h. t. forhandlingene mener jeg brosjyren bygger på en fullt ansvarlig vurdering av EEC's fiskeripolitikk. De rettelser det eventuelt er aktuelt å foreta er så uvesentlige at de bekrefter følgende tekst i brosjyren: «Selv om derfor forhandlingene leder til at betydningen av enkelte argumenter reduseres gir likevel denne trykksak i hovedsak uttrykk for de skadevirkninger man må regne med. Det man forhandler om er kun å redusere enkelte av de verste skadevirkninger.»

Angrepene på brosjyren har materialisert seg i personlige angrep på undertegnede. Informasjonskonsulent i Europabevegelsen og medlem av Høyres strategivalg i EEC-saken, Alf Seeland, har karakterisert meg i en rekke aviser som «løgner» o. l., og samtidig anmodet meg om å gå til injuriersøksmål.

I ulike varianter er dette fulgt opp av flere aviser. Høyres Pressekontor, Høyres generalsekretær Erling Norvik og viseformann i Europabevegelsen, direktør Roem Nielsen

Det vil formentlig fremgå av denne artikkel at jeg gjerne diskuterer sak. Løgnbeskyldninger og injuriersaker i den politiske diskusjon om EEC synes jeg imidlertid bare, med respekt å melde, virker litt barnaktig. Det er en gammel iakttagelse at enhver meningsutveksling mellom nordmenn bærer i seg nærliggende risiko for injuriersøksmål. I den forstand får jeg da heller akseptere at de forannevnte EEC-tilhengere er bedre nordmenn enn meg.

SISTE GALLUP:

Et klart flertall mot medlemskap

Den siste meningsmåling fra Norsk Gallup er tatt opp 10.—20. januar. Folkebevegelsens spørsmål lød: Når det blir folkeavstemning i Fellesmarkedssaken, vil de da stemme for eller imot norsk medlemskap?

Resultatet viser fortsatt klart flertall mot medlemskap. Tallene er:

Mot: 46 %
For: 33 %
Vet ikke: 21 %

Norsk Gallup tar to reservasjoner. Den ene gjelder at perioden 10.—20. januar delvis lå forut for og delvis etter det endelige forhandlingsresultat. Dette var på mange måter en særegen tid.

Den andre henger sammen med at Europabevegelsen også har stilt spørsmål under den samme meningsmåling til de samme personer på en slik måte at det har kunnet påvirke utfallet av den spørsmålsstilling Folkebevegelsen har bestilt.

Europabevegelsens «ledende» spørsmål hadde følgende ordlyd:

«Nasjonalforsamlingene i Danmark og Storbritannia har gjort vedtak om medlemskap i Det Europæiske Fellesskap. Mener De at Norge bør følge disse landene inn i Fellesskapet hvis vår regjering når fram til et forhandlingsresultat som den kan anbefale?»

Som man ser inneholder spørsmålet en rekke momenter som kan påvirke folk til «å følge strømmen» o. l., uten personlig valg. Likevel viser meningsmålingen til tross for dette at hele 45 % vil stemme imot. Dette betyr at motstanden er ganske grunnfestet. 44 % ville stemme for, mens 11 % ikke visste. Foruten de sterkt «ledende» momenter er det også gitt direkte villledende opplysninger. Det er ikke riktig at Danmarks na-

sjonalforsamling har gjort vedtak om medlemskap.

Selv en maksimal, og uriktig, påvirkning ga altså ikke flertall for medlemskap.

Samhald gjev styrke

Vi er ein mangslungen flokk som samlar oss mot medlemskap i EEC — i politisk grunnsyn, yrkesmessig bakgrunn og sosial gruppering.

«Splitt og Hersk» ligg difor snublande nær for dei som reddast den store bredda i motstanden. Særleg er det freistande å slå ein sprekk millom fiskarane/bøndene og industriarbeidarane. «Gløym ikkje dine særinteresser».

Samfunnet vårt av idag er i stor mun utvikla med basis i solidaritetstanken — solidaritet imann samfunnsgruppene og millom dei. Vil vi eit endå meir menneskjevenleg samfunn må vi byggja vidare på solidariteten.

Solidariteten tilseier at dei svake gruppene får støtte frå dei som i denne relasjon står betre til.

Men kampen gjeld noko meir enn nokre kroner meir eller mindre. Den gjeld først og fremst kva slags rettningslinjer samfunnet vårt skal utviklast etter — og i kva mun vi skal kunne påverka utviklinga.

Det er berre eit svar på «Splitt og Hersk» — det like gamle «SAMHALD GJEV STYRKE» — samhald på tvers av alle grupperingar og særinteresser — samhald om det som no verkeleg tel:

«NEI til medlemskap i EEC».

Hallvard Eika.

Gi ham noe å huske deg for...

SI NEI TIL EEC

Dette er hentet fra en annonse i ukepressen, innrykket av Europabevegelsen. Se godt på bildet. Er det noe kjent ved det. Javisst. En gang gjaldt det kanskje vaskepulver — nå gjelder det norsk medlemskap i EEC. Midlene er de samme: Penger og barneøyne. Tenk så på hvem som betaler annonsekampanjen for medlemskap: Rederforbund, Industriforbund, Bankforening og Europabevegelse. Tror du det er dine interesser de betaler så mye for?

les EEC-nytt!

EFstremisme-SPALTEN Argument

Luxembourg er i dag politisk mektigere enn noen gang før. (Norges Handels- og Sjøfartstidende.)

Stagnasjon

Dir. T. Støre i Hortens Handelsstands forening: «Kulturell stagnasjon hvis Norge blir stående utenfor EF.» «Hvis vi ikke har fått det bedre i 1980 enn vi har det i 1972, vil vi i realiteten ha fått det en god del verre, fordi de andre i mellomtiden har fått det så mye bedre!»

(«Gjengangeren».)

Husnød i EF. Alle nye ansøkningsland er på jakt etter egnede kontorer nærmest mulig hovedkvarteret i Bryssel. De beste bygninger er allerede borte til skyhøye husleier. Britiske stor-entreprenører er allerede på stedet for å sikre seg plass for nye kontorbygg og har investert 140 mill. dollar i slike prosjekter.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515, Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag

Trykt i Morgenpostens trykkeri

Høyere leveomkostninger i EEC

Matvarene stiger med 900 millioner Renter og husleier trolig også opp

Den forhandlingsløsning som nå foreligger mellom Norge og EEC, innebærer at jordbruksvarer skal kunne flyte fritt på tvers av grensene innenfor EEC. Det blir en felles pris innenfor området, og produkter utenfra skal pålegges toll eller importavgifter. Videre innebærer ordningen med EEC at forbrukersubsidier ikke er tillatt. Dersom Norge skulle bli medlem av EEC, ville dette (av denne grunn) få store konsekvenser for de norske matvareprisene. For det første importerer vi en stor del av vår mat. I dag kjøper vi denne

til forholdsvis lav pris på verdensmarkedet. Kommer vi med i EEC blir vi nødt til å kjøpe denne maten fra EEC-landene, eller vi må betale importavgifter og toll. Dette forholdet vil fordyre importvarene med ca. 300 mill. kr. pr. år. For det andre vil forbrukersubsidiene måtte falle bort, noe som utgjør nærmere 600 mill. kr. pr. år.

Fordyringen av matvarene vil derfor beløpe seg til nærmere 900 mill. kroner pr. år. Ifølge beregninger som er foretatt vil dette fordele seg på følgende måte:

prisnedskrivning på enkelte varer i Nord-Norge vil ventelig falle bort og dessuten vil de store matvarekonsernene i Europa trolig finne det sentrale østlandsmarked interessant, noe som vil kunne bidra til lavere priser her enn i resten av landet hvor den lokale forsyning kommer til å bety mer.

HØYERE HUSLEIER

Jeg har her tatt for meg utviklingen i matvareprisene. Medlemskap i EEC vil også ha andre priskonsekvenser, men de er ikke så entydige. Enkelte interessante, viktige unntak er der imidlertid. Det er f. eks. grunn til å tro at rentenivået vil bli høyere i Norge om vi går inn i EEC. For den enkelte forbruker vil dette først og

fremst gi seg utslag i høyere husleie. Selvfølgelig kan staten i prinsippet fortsatt drive tildeling av rimelige lån til boligreisning, men det er neppe realistisk å regne med at man makter å holde Husbankrenten på det nåværende nivå, dersom rentenivået for øvrig endrer seg sterkt. En gjør derfor klokest i å regne med en husleieøkning på minst 10-20% om Norge blir EEC-medlem.

Mange vil trolig hevde at en fordyring av matvarer på ca. 900 mill. kroner er relativt beskjedent og at det ikke er riktig å legge avgjørende vekt på dette i en så viktig politisk beslutning. Det er nok riktig, men en skal også huske på at størrelsen av de totale tollbelastninger for Norge vis å vis et utvidet EEC også ligger på ca. 900 mill. kr. Når en så trygt kan regne med at disse tollmurene vil bli vesentlig redusert gjennom f. eks. en frihandelsavtale, ser en klart at det er like relevant å snakke om matfordyring som å prøve å mane

fram katastrofestemming på grunn av tollbelastning ved å ikke bli medlem. Svein Sundslø.

Ikke for vanlige folk

Det byr ikke på noe problem å skaffe seg Utenriksdepartementets opplysningsbrosjyrer. Hver av de 14 serieheftene er trykt i 180 000 eksemplarer. Men det er heller umulig å skaffe seg et eksemplar av de to innstillingene om sosialpolitikken og den økonomiske union. Førsteopplaget er forlenget borte, og det er tekniske vansker som gjør at en ny stensivering tar tid, får «Vårt Land» opplyst i UD.

Avisen har fått mange henvendelser fra folk som ønsker å skaffe seg innstillingene fra Skånland-utvalget og Mork-utvalget. De spør om UD bevisst forsøker å holde tilbake viktig opplysningsmateriale, siden disse er så vanskelig å få tak i.

Men disse brosjyrene er heller ikke beregnet på det vanlige publikum, men på mer avanserte lesere. Det er ikke meningen at de skal spres på samme måte som brosjyrene. Disse rapportene er så dyptpløyende at de er for fagfolk som skal sette seg skikkelig inn i sakene, sier byråsjef Thorleif Anda i UD til Vårt Land.

Den store faglig/politiske konferansen om EEC-saken nylig var også interessert i Mork-innstillingen. Men UD hadde bare to eksemplarer og ingen å unnvære. Det er heller ikke godt å si om forsamlingen var avansert nok.

Tabell 1. Oversikt over endringer i prisen på en del matvarer, samt endringene i forbrukernes matvarebudsjett, ved et eventuelt EEC-medlemskap.

	Prisendring pr. kg	Endring i forbr. budsjett pr. år
MELK OG MELKEPROD.		+ 400 mill. kr.
Konsummelk	+ kr. 0,15	
Smør	+ kr. 7,00	
Ost	+ kr. 3,00	
KORN OG MELVARER	+ kr. 0,55	+ 150 mill. kr.
KJØTT OG FLEK		+ 100 mill. kr.
Flesk	—	
Storfekjøtt	+ kr. 1,25	
Saukjøtt	+ kr. 1,25	
SUKKER	+ kr. 1,00	+ 180 mill. kr.
EGG	+ kr. 0,30	+ 10 mill. kr.
MARGARIN	+ kr. 0,60	+ 50 mill. kr.
FRUKT OG GRØNS.	+ ?	+ ?
SYDFRUKTER M. M. (Appelsiner)	+ kr. 0,40	+ ?

Total økning i forbr. matvarebudsjett

870 mill. kr.

VANLIGSTE MATVARER OPP

Mjølke og mjølkeproduktene vil bli ca. 400 mill. kroner dyrere. Konsummjølka vil stige med omlag 15 øre pr. kg, smør med 8 kroner pr. kg og ost med ca. 3 kroner pr. kg.

Kjøtt vil bli noe over 1 krone dyrere pr. kg, noe som for forbrukernes årsbudsjett vil bety ca. 100 mill. kroner.

Korn og mjølvarer stiger med omlag 150 mill. kroner på årsbasis, eller 55 øre pr. kg.

Sukker som vi i dag importerer billig, vil bli nærmere 1 krone dyrere pr. kg. Med det årsforbruk som vi i dag har vil dette bety ca. 180 mill. kroner pr. år.

I dag subsidieres margarin med 60 øre pr. kg. Dette vil opphøre om Norge blir EEC-medlem. Margarin vil derfor belaste forbrukerbudsjettet med nærmere 50 mill. kroner pr. år. For egg er det vanskelig å finne grunnlagsmateriale for beregninger, men regjeringens markedsutvalg antyder i 1967 at forbrukerne her ville spare ca. 8 mill. kroner, eller ca. 80 øre pr. kg.

På den annen side vil import av sydfrukt, slik som sitrusfrukt, bananer, druer osv. trolig bli noe dyrere. Den felles tollsats på disse varene ligger på 15-20% av verdien. Varer som kaffe og kakao vil også bli dyrere.

900 MILL. MER

Summerer en dette, kommer en fram til at den totale merbelastning for forbrukerne blir 900 mill. kroner pr. år.

Dersom jordbruksinntekten fortsatt skal holdes oppe og med den «Inngangsbillett» eller årlige innbetaling til EEC som er antydning, blir det ikke mulig å kompensere

denne merbelastningen for forbrukerne gjennom innsparing på statsbudsjettet og eventuelle skattelettelser.

I dag er subsidielolitikken brukt bevisst for å utligne inntektsforskjellen. Oftest er det barnefamilier med relativt låg inntekt som har størst forbruk av de varene det her er tale om. Norsk inntreden i EEC vil derfor frata oss et viktig virkemiddel i utjevningspolitikken.

Prisutviklingen vil trolig også kunne få større distriktsmessige skjevheter enn i dag. Det spesielle tilskudd til fraktstøtte og

Norges Gymnasiastsamband med 180 gymnas bak seg — vil i si skulepolitiske veke 14.—19. februar leggje hovudvekt på EF-spørsmålet. Sett på bakgrunn av dei utdanningspolitiske konsekvensane eit norsk EF-medlemskap ville føre med seg, er eit slikt tiltak rett og nødvendig.

NGS har som organisasjon enno ikkje tatt offisiell stilling til spørsmålet om norsk medlemskap, men den uravrøystinga som sentralstyret står ansvarleg for tek nettopp sikte på å førebu eit EF-standpunkt når spørsmålet kjem opp på landsmøtet. Ein ventar hard kamp.

Stein Tønneson, sentralsty-

remedlem i NGS, er redaktør for NGS' spesialnummer om EF og er hovudmannen for avrøystingsopplegget til NGS.

— Korleis stiller dei politiske ungdomsorganisasjonane seg til uravrøystinga?

— Vi har motteke støtteerklæringer frå alle dei politiske ungdomsorganisasjonane. For å sikra oss ein mest mogeleg rettferdig avrøysting har vi sett ned eit tilsynsråd, der det sit ein representant for kvar politisk ungdomsorganisasjon, bortsett frå Unge Høyre som har fått to representantar.

— Kva føremål har ei slik uravrøysting?

— Først og fremst vil vi motivera elevane til å ta eit klart standpunkt. Dette krav at elevane sett seg inn i EF-spørsmålet og tek det opp både på skulen og i fritida. Spørsmålet om norsk medlemskap vedkjem alle grupper i samfunnet, ikkje berre dei som har stemmerett. Vi ynskjer å syne korleis vi i NGS meiner demokratiet bør fungera i handsaminga av dette spørsmålet.

— På kva måte?

— Vi ynskjer at landsmøtet skal kjenna oppfatninga mellom gymnasiastane før dei uttalar seg om EF-spørsmålet. Ei slik uravrøysting vil klarleggja gymnasiastanes syn og hindra at landsmøtet gjer vedtak over hovudet på medlemmene. Denne handsaminga ser vi som mest demokratisk.

— Norsk Studentunion vil i tida 18. til 22. februar arrangere en avstemning om norsk medlemskap i EEC (EF) blant studentene ved norske universiteter og høyskoler. Beslutningen om Norge skal bli medlem av EEC (EF) eller ikke, er av vital betydning for det norske folk. Stortinget vil ta den en-

Aftenposten vil ha uravstemning i Venstre

Hvis det blir flertall på landsmøtet mot EEC!

Aftenpostens ledere om EEC-motstanden og Folkebevegelsen har vakt sterk reaksjon i vide kretser. En slik språkbruk og holdning til folkelige bevegelser er det lenge siden en har sett i norsk «ansvarlig» presse.

Aftenposten er tydeligvis redd for folkeflertallet. I en artikkel 10. februar uttrykkes det bekymring for landsmøtet i Venstre og utfallet av EEC-saken der.

Landsmøtet er ikke representativt, heter det. «Lovene

favoriserer Unge Venstre». Det er merkelig at en ikke har hørt så mye om dette foran tidligere landsmøter.

Men Aftenposten går rett på sak: «Hvis det blir klart flertall mot medlemskap på landsmøtet, kan det bli nødvendig for partiets formann, Helge Seip, å kreve at spørsmålet går ut til uravstemning blant partiets medlemmer, for å få bragt flertallets oppfatning på de rene.»

Støtter Aftenposten nå også kravet om uravstemning i LO?

Gymnasiaster og studenter stemmer om EEC

delige avgjørelsen, men folkets syn som kommer til uttrykk gjennom den konsultative folkeavstemningen, vil være av avgjørende betydning for Stortingets standpunkt.

Etter at forhandlingene mellom den norske regjering og medlemslandene i EEC (EF) er avsluttet, er betingelsene for norsk medlemskap klarlagt. Vi mener at studentene i Norge bør si sin mening om vi skal si JA eller NEI til medlemskap i EEC (EF). Dette kan studentene nå gjøre ved den urneavstemningen Norsk Studentunion arrangerer i samarbeid med de politiske grupperingene som har engasjert seg i EEC (EF)-spørsmålet.

Det kan også være av betydning når folkeavstemningen skal holdes. Vi ber derfor studentene si sin mening om folkeavstemningen skal være før eller etter sommerferien — i juni eller september.

Avstemningen og opptellingen av stemmesedlene vil bli kontrollert av representanter for tilhengere og motstandere av norsk medlemskap i EEC (EF), heter det i en uttalelse.

Gjerde sier nei

I et skriv til samtlige skoler sier kirke- og undervisningsminister Bjartmar Gjerde kategorisk nei til en EEC-avstemning i skolens regi slik Norges Gymnasiastsamband har foreslått.

I rundskrivet som er sendt ut heter det at det ikke kan være noe godt demokratisk prinsipp at en gruppe går til avstemning for den er like godt informert som hele samfunnet vil være foran folkeavstemningen.

Vi har en mistanke om at gymnasiastene ikke umiddelbart vil bøye seg for Gjerdens rundskriv.